Nicolae Sfetcu

Harta politică

Dicționar explicativ

MultiMedia Publishing

Harta politică

de Nicolae Sfetcu

PREVIZUALIZARE CARTE

Politica

Politica (din limba greacă: Politiká: *Politika*, definind "treburile orașelor") este procesul de luare a deciziilor care se aplică membrilor unui grup. Mai restrâns, se referă la realizarea și exercitarea pozițiilor de guvernare - controlul organizat asupra unei comunități umane, în special a unui stat. În plus, politica este studiul sau practica distribuției puterii și a resurselor într-o anumită comunitate (aceasta este, de obicei, o populație organizată ierarhic), precum și relațiile dintre comunități. Acest proces s-a observat în toate interacţiile între grupurile umane, inclusiv îm instituţii corporative, academice şi religioase. Ea constă din "relaţii sociale implicând autoritatea sau puterea" şi se referă la reglementări ale unităţilor politice, şi la metode şi tactici folosite pentru a formula şi aplica politica.

În majoritatea țărilor, oamenii au format formațiuni politice pentru a-și prezenta ideile. Există de obicei dezacorduri între oamenii din cadrul unui partid, dar aceștia lucrează împreună pentru că simt că sunt de acord cu destule alte lucruri și că vor avea mai multă putere dacă se vor uni. Aceștia sunt de acord să adopte aceeași poziție în multe aspecte și sunt de acord să susțină aceleași schimbări aduse legii și să accepte aceeași lideri. Alegerile sunt de obicei o competiție între diferite părți.

Politica este un cuvânt cu multe fațete. Are un set de semnificații destul de specifice, care sunt descriptive și nonjudgmentale (cum ar fi "arta sau știința guvernării" și "principiile politice"), dar pot și adesea poartă un înțeles negativ strâns legat de acestea ("activități politice caracterizate prin practici viclene și deseori necinstite"). Sentimentul negativ al politicii, așa cum se vede din fraza "jocuri politice", de exemplu, a fost folosit de prin 1853, când aboliționistul Wendell Phillips a declarat: "Nu facem jocuri politice; anti-sclavia este o chestiune serioasă pentru noi."

O varietate de metode sunt folosite în politică, care includ promovarea sau forțarea propriilor opinii politice în rândul oamenilor, negocierea cu alte subiecte politice, elaborarea de legi și exercitarea forței, inclusiv războiul împotriva adversarilor. Politica este exercitată pe o gamă largă de nivele sociale, de la clanuri și triburi ale societăților tradiționale, prin administrații locale moderne, companii și instituții până la state suverane, la nivel internațional.

Se spune adesea că politica este legată de putere. Un sistem politic este un cadru care definește metode politice acceptabile într-o anumită societate. Istoria gîndirii politice poate fi trasată în antichitatea timpurie, cu lucrări seminale precum *Republica* lui Platon, *Politica* lui Aristotel și lucrările lui Confucius.

Ştiinţa politică (studiile politice) este studiul comportamentului politic, şi examinează preluarea şi aplicarea puterii. Arii conexe ale acestui studiu includ filozofia politică, care caută raţionamente în politică şi un sens etic pentru comportamentul public, şi administraţia publică, care se ocupă cu practicile guvernării.

Etimologie

Cuvântul vine de la același cuvânt grecesc din care provine și titlul cărții lui Aristotel *Politica* (Πολιτικά, *Politika*); *politika* înseamnă "treburile orașelor". *Politica* provine din limba franceză a sec. 14-17, *politique*, care la rândul său, vine din latina *politicus*, care este latinizarea cuvântului grec πολιτικός (*politikos*), care înseamnă, printre altele, "al, sau pentru cetățeni" , "civil", "civic", "aparținând statului", compus din πολίτης (*polites*), "cetățean" și πόλις (*polis*), "oraș".

Clasificări

Politica formală se referă la funcționarea unui sistem constituțional de guvernare și instituții și proceduri definite public. Partidele politice, politica publică sau discuțiile despre război și afacerile externe ar intra în categoria politicii oficiale. Mulți oameni văd politica formală ca ceva în afara lor, dar aceasta îi poate afecta în continuare în viața de zi cu zi.

Politica semi-formală este politica în asociațiile guvernamentale, cum ar fi asociațiile de vecinătate sau cele ale studenților, în care uniunile studențești sunt adesea importante.

Politica informală este înțeleasă ca formarea de alianțe, exercitarea de putere și protejarea și avansarea de anumite idei sau obiective. În general, aceasta include orice lucru care afectează viața de zi cu zi, cum ar fi modul în care un birou sau o gospodărie este gestionată sau cum o persoană sau un grup exercită influență asupra altor persoane. Politica informală este de obicei înțeleasă ca politică de zi cu zi, de aici ideea că "politica este peste tot".

Istoria politicii de stat

Istoria politicii se reflectă în originea, dezvoltarea și economia instituțiilor guvernamentale.

Statul

Originea statului se găsește în dezvoltarea artei războiului. Din punct de vedere istoric, toate comunitățile politice de tipul modern își datorează existența războaielor de succes.

Regii, împărații și alte tipuri de monarhi în multe țări, inclusiv China și Japonia, au fost considerați divini. Din instituțiile care guvernau statele, cea a regatului era în prim plan, până când Revoluția Americană a pus capăt "dreptului divin al regilor". Cu toate acestea, monarhia se numără printre cele mai îndelungate instituții politice, datând încă din 2100 î.e.n. în Sumeria până în secolul XX e.n. în Monarhia Britanică. Regatul devine o instituție prin instituția monarhiei ereditare.

Regele adesea, chiar și în monarhiile absolute, au guvernat regatele cu ajutorul unui grup de consilieri de elită, un consiliu fără de care nu putea să mențină puterea. Pe măsură ce acești consilieri și alții în afara monarhiei au negociat pentru putere, au apărut monarhiile constituționale, care ar putea fi considerate germenii guvernelor constituționale.

Cei mai mari dintre subordonații regelui, preoții și conducătorii din Anglia și Scoția, ducii și conții de pe continent, au avut mereu un loc asigurat de drept în consiliu. Un cuceritor pornește războiului asupra celor învinși pentru răzbunare sau pentru jaf, dar o împărăție stabilă stabilește un tribut. Una dintre funcțiile consiliului este de a completa în permanență avuția regelui. Alta este satisfacerea serviciului militar și stabilirea de domnii de către rege pentru a îndeplini sarcina de colectare a taxelor și recrutarea soldaților.

Sursa puterii în politică

Puterea din punct de vedere pragmatic

Maxima lui Samuel Gompers, parafrazară adesea ca "Premiază prietenii şi pedepseşte duşmanii" (*Gompers, Samuel, "Men of Labor! Be Up and Doing," editorial, American Federationist, May 1906, p. 319*), se referă la două din cele cinci tipuri de putere recunoscute de psihologii sociali: **puterea stimulativă** (puterea de a premia) şi **puterea coercitivă** (puterea de a pedepsi). Celelalte trei puteri derivă din acestea.

Puterea legitimităţii, puterea unui poliţist sau a celui care ia decizii, este puterea dată de unei persoane de o autoritate recunoscută pentru a impune standarde comportamentale. Puterea legitimităţii este similară puterii coercitive prin aceea că o comportare inacceptabilă este pedepsită mai mult sau mai puţin direct.

Puterea deciziei este deţinută de persoane în virtutea unor aptitudini sau atitudini. Îndeplinirea dorinţei de a se simţi la fel ca o celebritate sau un erou este premiul pentru obedienţă. Acesta este un exemplu de putere stimulativă în care o persoană se autopremiază.

Puterea expertului derivă din educaţie şi experienţă. De notat că puterea expertului este condiţională circumstanţelor.

Autoritatea şi legitimitatea

Autoritatea în sensul politic este diferită de puterea politică prin aceea că implică legitimitatea şi acceptanţa; ea presupune că persoana sau statul care exercită puterea are dreptul să procedeze astfel (*"Authority" at the Stanford Encyclopedia of Philosophy*). Legitimitatea este un atribut al guvernării câştigat prin dobândirea şi aplicarea puterii conform unor standarde şi principii recunoscute şi acceptate.

Max Weber a identificat trei surse de legitimitate pentru autoritate, cunoscute drept clasificarea tripartită a autorităţii (*Weber, Max, Politics as a Vocation*). El a propus trei raţiuni pentru care oamenii urmează dispoziţiile celor care le dau:

Autoritatea tradiţională

Autoritatea tradiţională este acceptată întrucât ea continuă şi sprijină prezervarea valorilor existenţe. Weber a numit-o "autoritatea eternului ieri". Sicietăţile patriarhale (şi mai rar şi cele matriarhale) au acceptat monarhia ereditară în care autoritatea era dată de descendenţii fostului lider. Urmaţii s-au supus acestei autorităţi pentru că "aşa am procedat dintotdeauna". Un exemplu de autoritarism tradiţional este monarhia absolută.

Autoritatea charismatică

Autoritatea charismatică este definită de Weber ca "devoţiunea faţă de o sanctitate excepţională, un erou sau o persoană cu un caracter exemplar, şi faţă de setul de norme sau ordine ale acestei persoane". Iisus Hristos este considerat un exemplu de lider religios charismatic.

Autoritatea legal-raţională

Autoritatea legal-raţională are drept de constrângere în virtutea postului pe care îl deţine. Weber a identificat "reglementări create în mod raţional" drept caracteristica principalî a acestei forme de autoritate. Democraţiile moderne sunt exemple de regimuri legal-raţionale. Oamenii se supun în general autorităţii legal-raţionale întrucât îşi dau seama că este spre binele lor şi al societăţii.

Suveranitatea

Suveranitatea este dreptul gubernului de a exercita un control asupra sferelor sale de influenţă fără alte interferenţe externe.

Activism

Activismul, în sensul general, poate fi descris ca acţiunea intenţională pentru a realiza schimbări sociale şi politice. Această acţiune este pentru sau contra unui argument adesea controversat.

Cuvântul "activism" este considerat adesea sinonim cu protest sau dizident, dar activismul poate fi practicat de multiple orientări politice şi poate lua o mare varietate de

forme, de la scrisori la ziare sau politicieni, campanii politice, activism economic (precum boicoturile sau afaceri preferenţiale), curse, bloguri, marşuri stradale, greve (prin oprirea lucrului sau greva foamei), sau chiar tactici de gherilă. În cazurile mai disputate, un activist poate fi numit luptător pentru libertate de unii şi terorist de alţii, în funcţie de partea de care se situează comentatorul.

În unele cazuri activismul nu are nimic de a face cu protestul sau confruntarea: de exemplu, unii activişti religioşi, feminişti sau vegetarieni încearcă să convingă oamenii să se schimbe în mod direct, nu prin modificarea legislaţiei de către guvern.

Activismul pe Internet

Activismul pe Internet (cunoscut şi ca **e-activism**, **advocacy electronic**, **ciberactivism**, **e-campanii**) este folosirea tehnologiei comunicaţiilor precum email, situri web şi podcasturi pentru diferite forme de activism în scopul unei mai rapide comunicări dinspre iniţiatori şi pentru a livra mesajele unei audienţe mult mai mare. Aceste tehnologii Internet sunt folosite în scopul obţinerii de fonduri, pentru lobby, voluntariat, dezvoltarea de comunităţi, organizare, etc.

Tipuri

Sandor Vegh împarte activismul online în trei mari categorii: **conştientizare/advocacy**, **organizare/mobilizare**, şi **acţiune/reacţiune**.

Internetul este resursa cheie pentru activiştii independenţi sau e-activişti, în special cei ale căror mesaje se împotrivesc curentului principal. "În special când se produce o violare serioasă a drepturilor omului, Internetul este esenţial pentru raportarea atrocităţilor în exterior (*"Classifying Forms of Online Activism: The Case of Cyberprotests Against the World Bank" in Cyberactivism: Online Activism in Theory and Practice pp. 72-73. Eds. Ayers, Michael D., Mccaughey, Martha. Copyright 2003, Routledge, New York, NY*). Liste de discuţii precum BurmaNet şi China News Digest ajută la diseminarea ştirilor care altfel ar fi inaccesibile în aceste ţări.

Activiştii pe Internet folosesc de asemenea *petiţii* electronice (e-petiţii) care sunt transmise guvernelor şi organizaţiilor pentru a determina schimbări pozitive în politică şi a protesta împotriva multor probleme, de la comerţul cu arme la teste pe animale. Multe organizaţii non-profit şi caritabile folosesc aceste metode, transmiţând petiţii prin email membrilor înscrişi pe listele de discuţii şi solicitând semnarea lor. Siturile imortante de reţele sociale sunt de asemenea instrumente utile pentru e-activişti.

Internetul permite unor organizaţii precum organizaţiile neguvernamentale să *comunice* ieftin şi rapid cu membrii lor. *Mitingurile şi protestele* pot fi organizate şi ajutate atât de către organizatori cât şi de participanţi. *Lobby* se realizează de asemenea mai uşor prin Internet, cu ajutorul mesajelor transmise în masă şi a abilităţii de a răspândi un mesaj cât mai mult cu costuri minime. (*Personal, la solicitarea unei organizaţii americane pentru protecţia animalelor, am folosit o metodă de tip viral marketing, utilizată de obicei în*

marketingul pe Internet, pentru a răspândi mesajul acestei organizaţii: am creat trei ghiduri pentru diferite animale (reptile, păsări şi peşti), în care am inclus mesajul organizaţiei şi pe care le-am transpus în module ale diferitelor sisteme de management al conţinutului (PHP-Nuke, XOOPS, Joomla, PostNuke, etc.), oferindu-le gratuit tuturor webmasterilor şi proprietarilor de situri care doreau să îşi îmbogăţească conţinutul siturilor cu astfel de ghiduri. În circa două luni, ghidurile respective au fost incluse în mii de situri web, cu un trafic total zilnic de milioane de vizitatori interesaţi de aceste animale. Impactul mesajului a fost deosebit.)

Organizarea/mobilizarea se referă la activităţi care au loc doar online, doar offline (în sistem clasic) dar organizate online, sau o combinaţie a acestor două variante.

Acţiunea/reacţiunea este o categorie care constă în principal din astfel de acţiuni. Atacurile denial-of-service, preluarea şi vandalizarea unor situri web, încărcarea de cai troieni şi spamuri, sunt toate exemple de activism pe Internet efectuate la limita sau dincolo de limita legalităţii. Multe din aceste tipuri de "acţiuni direct" poartă numele de *hacktivism*.(*"Classifying Forms of Online Activism: The Case of Cyberprotests Against the World Bank" in Cyberactivism: Online Activism in Theory and Practice pp. 71-95. Eds. Ayers, Michael D., Mccaughey, Martha. Copyright 2003, Routledge, New York, NY*)

Activismul transformaţional

Activismul transformaţional promovează ideea că oamenii au nevoie să se transmforme atât intern cât şi extern pentru a crea schimbări importante în lume.

Un exemplu de activism transformaţional este *pacifismul* care, aşa cum este definit de Naţiunile Unite, este "un mod de a ajuta ţările sfâşiate de conflicte să creeze condiţii pentru o pace sustenabilă". Observatorii monitorizează procesele de pace în zonele post-conflict şi ajută combatanţii să implementeze acordurile de pace semnate. Astfel de suport poate avea forme multiple, inclusiv măsurători ale creşterii încrederii, aranjamente pentru delimitarea puterii, sprijin electoral, consolidarea respectării legillor, şi dezvoltarea economică şi socială. Deci pacifiştii ONU (denumiţi adesea Căştile Albastre datorită culorii căştilor lor) pot include soldaţi, ofiţeri de poliţie civili, precum şi alt personal civil.

Un alt exemplu este încurajarea alagerii de a trăi în *comunităţi multirasiale*. Astfel de comunităţi se pot "transforma" literar prin deschideri ale rezidenţilor către noi idei, noi culturi, noi perspective istorice, şi o mai largă viziune asupra vieţii, beneficiarul final fiind relaţiile sociale.

Un alt exemplu de activism transformaţional este *economia transformaţională*. Aici ideea este de schimbare a modului în care circulă resursele într-o societate prin introspecţie. Oamenii îşi examinează propriile reacţii emoţionale faţă de nevoile pe care le au. Aceasta le permite să vadă că unele din lucrurile de care credeau că au nevoie, de fapt nu au nevoie de ele. Această perspectivă alterează circulaţia bunurilor într-o societate datorită schimbării nevoilor fundamentale.

Politica transformaţională încearcă să convingă oamenii să descopere prin introspecţie ce cred ei despre adevărata putere. Pot descoperi asfel că adevărata putere este descoperirea conexiunilor dintre fiecare cu fiecare şi posibilitatea de a acţiona asupra acestei reţele. În acest caz, puterea nu este cea direcţionată asupra cuiva anume, ci cea care dezlănţuie creativitatea colectivă creând o nouă societate.

Activismul transformaţional caută valorile comune ascunse şi, pornind de aici, să ajute fiecare dintre părţi să îşi ia ceea ce doresc. În acest proces una sau ambele părţi au şansa să-şi găsească propriul teritoriu intern şi să schimbe paradigmele.

Activismul transformaţional cu sursă deschisă înseamnă că poţi acţiona asupra unui colectiv şi a creativităţii sale într-un mod care transformă oamenii implicaţi într-o colectivitate amabilă, paşnică, altruistă.

Cuprins

Politica
- Originea cuvântului 'Politica'
- Sursa puterii în politică
- - Puterea din punct de vedere pragmatic
- - Autoritatea şi legitimitatea
- - - Autoritatea tradiţională
- - - Autoritatea charismatică
- - - Autoritatea legal-raţională
- - Suveranitatea
Activism
- Activismul pe Internet
- - Tipuri
- Activismul transformaţional
- Dizidenţa
- Grupuri de interese
- - Tipuri de grupuri
- - - Grupuri de profil
- - - Grupuri promoţionale sau cu scop unic
- - - 'Pompierii'
- - Beneficii şi stimulente
- Industria activismului
- - Direcţii în industria activismului
- Mişcarea Occupy
- - Mişcarea Indignaţilor şi Satul Democraţiei
- - Sloganul "Noi suntem cei 99%"
- - Scopuri ale Mişcării Occupy
- Organizaţii neguvernamentale

- - Istoria
Politici sincretice
- Exemple de grupuri şi ideologii care pot fi descrise ca sincretice
Alegeri
- Ideologie
- Votarea
- - Procesul de vot
- - De ce să votăm
- - Votarea şi informarea
- - Aspecte religioase
- Parlamentul European
- - Structura Parlamentului European
- Alegerile în Parlamentul European
- - Participarea la vot
- - Sistemul de votare
- - Grupuri politice
Campanii politice
- Alternative la campanii
Comunicarea politică
- Definirea conceptului
- Ameninţarea
- - Ameninţarea în politică
- Propaganda
Conspiraţii
Corupţia politică
Cultura politică
- Definiţii
- Anarhismul şi arta
Filozofia politică
- Guvernarea mondială
Geografia politică
- Geopolitica
Neocolonialism
Guvernarea
- Paşapoarte biometrice
Ideologii politice
- Democraţia creştină
- Democraţia directă
- - Mişcări contemporane pentru democraţia directă
- - Evoluţia democraţiei directe
- - - Democraţia ateniană
- - - Republica romană
- - - Elveţia
- - - Statele Unite
- - - Democraţia electronică
- - Trilema reformei democratice

- Democraţia liberală
- Democraţia socială
- - Amplasări în spectrul politic
- - Internaţionala Socialistă
- Liberalism
- - Liberalismul modern
Istoria politică
Justiţia
- Conceptul de justiţie
Media politică
Parapolitica
Parlamentul
Partide politice
Politica în România
Politici europene
- Uniunea Europeană
Preocupări în politică
- Politica ecologică
- Securitatea energetică
- - Ameninţări la adresa securităţii energetice
- Apărarea antirachetă
Sisteme politice
- Formele de bază ale sistemelor politice
- Forme antropologice ale sistemelor politice
Spectrul politic
- Politici de stânga-dreapta
- Politici autoritare - libertariene
Politologia
Referințe
Despre autor
- Nicolae Sfetcu
- - De același autor
- - Contact
Editura
- MultiMedia Publishing

Cartea

Un mic ghid despre conceptele politice pentru politicieni şi activişti.

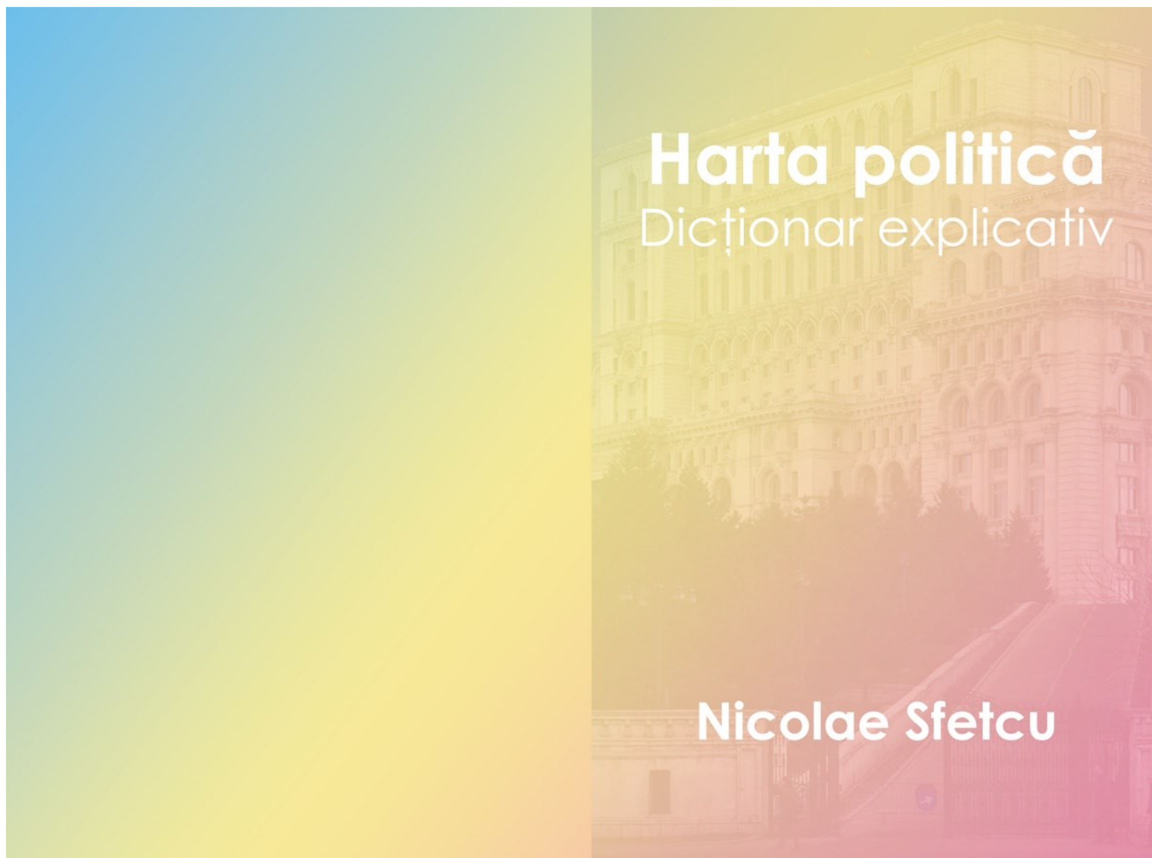
Politica este procesul de luare a deciziilor de către grupuri de oameni. Termenul se aplică guvernelor civile, dar acest proces s-a observat în toate interacţiile între grupurile umane, inclusiv în instituţii corporative, academice şi religioase. Ea constă din "relaţii sociale implicând autoritatea sau puterea" şi se referă la reglementări ale unităţilor politice, şi la metode şi tactici folosite pentru a formula şi aplica politica.

Maxima lui Samuel Gompers, parafrazată adesea ca "Premiază prietenii şi pedepseşte duşmanii", se referă la două din cele cinci tipuri de putere recunoscute de psihologii sociali: **puterea stimulativă** (puterea de a premia) şi **puterea coercitivă** (puterea de a pedepsi). Celelalte trei puteri derivă din acestea.

Puterea legitimităţii, puterea unui poliţist sau a celui care ia decizii, este puterea dată de unei persoane de o autoritate recunoscută pentru a impune standarde comportamentale. Puterea legitimităţii este similară puterii coercitive prin aceea că o comportare inacceptabilă este pedepsită mai mult sau mai puţin direct.

Puterea deciziei este deţinută de persoane în virtutea unor aptitudini sau atitudini. Îndeplinirea dorinţei de a se simţi la fel ca o celebritate sau un erou este premiul pentru obedienţă. Acesta este un exemplu de putere stimulativă în care o persoană se autopremiază.

Puterea expertului derivă din educaţie şi experienţă. De notat că puterea expertului este condiţională circumstanţelor.

Despre autor

Nicolae Sfetcu

Asociat şi manager MultiMedia SRL și Editura MultiMedia Publishing.

Partener cu MultiMedia în mai multe proiecte de cercetare-dezvoltare la nivel naţional şi european

Coordonator de proiect European Teleworking Development Romania (ETD)

Membru al Clubului Rotary București Atheneum

Cofondator şi fost preşedinte al Filialei Mehedinţi al Asociaţiei Române pentru Industrie Electronica şi Software Oltenia

Iniţiator, cofondator şi preşedinte al Asociaţiei Române pentru Telelucru şi Teleactivităţi

Membru al Internet Society

Cofondator şi fost preşedinte al Filialei Mehedinţi a Asociaţiei Generale a Inginerilor din România

Inginer fizician - Licenţiat în fizică, specialitatea Fizică nucleară. Master în Filosofie.

Contact

Email: nicolae@sfetcu.com

Facebook/Messenger: https://www.facebook.com/nicolae.sfetcu
Twitter: http://twitter.com/nicolae
LinkedIn: http://www.linkedin.com/in/nicolaesfetcu
YouTube: https://www.youtube.com/c/NicolaeSfetcu

Editura

MultiMedia Publishing

*web design, comerţ electronic, alte aplicaţii web * internet marketing, seo, publicitate online, branding * localizare software, traduceri engleză şi franceză * articole, tehnoredactare computerizată, secretariat * prezentare powerpoint, word, pdf, editare imagini, audio, video * conversie, editare şi publicare cărţi tipărite şi electronice, isbn*

Tel./ WhatsApp: 0040 745 526 896
Email: office@multimedia.com.ro

MultiMedia: http://www.multimedia.com.ro/
Online Media: https://www.telework.ro/

Facebook: https://www.facebook.com/multimedia.srl/
Twitter: http://twitter.com/multimedia
LinkedIn: https://www.linkedin.com/company/multimedia-srl/